UDTALELSE Nr. 2/91 FRA REVISIONSRETTEN

om forslag til Rådets beslutning (EØF) vedrørende tilbagebetaling til Portugal af egne indtægter hidrørende fra tiltrædelsesudligningsbeløb anvendt på leverancer af blød hvede fra de andre medlemsstater

(91/C 113/02)

REVISIONSRETTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 209,

under henvisning til akten vedrørende Portugals tiltrædelse, særlig artikel 372,

under henvisning til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, særlig artikel 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen af 26. november 1990 [1], og

under henvisning til Rådets anmodning om en udtalelse af 21. december 1990 —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

Begrundelse

1. I henhold til tiltrædelsesaktens artikel 372, stk. 1 og 2, er indtægter hidrørende fra ethvert beløb, der er konstateret ved indførsel af landbrugsprodukter i Portugal [2], egne indtægter fra 1. januar 1991, for så vidt angår varer, som er undergivet en etapevis overgang [3]. Disse beløb omfatter ikke kun landbrugsimportafgifter, men også »tiltrædelsesudligningsbeløb« (TUB).

2. I medfør af tiltrædelsesaktens artikel 372, stk. 3, kan Rådet træffe afgørelse om tilbagebetaling til Portugal af indtægter hidrørende fra TUB anvendt på indførsel af korn fra de øvrige medlemsstater.

3. Kommissionens forslag tager sigte på tilbagebetaling for leverancer af blød hvede på højst 400 000 tons.

4. Kommissionen foreslår en budgetteknisk fremgangsmåde, hvorefter de pågældende TUB direkte fratrækkes de egne indtægter, der skal krediteres Kommissionens konto [4].

Bemærkninger om budgetkonteringen

5. Direkte fradrag er ikke i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens artikel 372, stk. 3, hvori der anvendes udtrykket »tilbagebetaling«. Dette udtryk indebærer, at de pågældende TUB skal overdrages Fællesskabet, før de kan »tilbagebetales«. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at denne tilbagebetaling kan ske samtidig med overdragelsen. Ved konteringen skal der sondres mellem bruttoindtægter og beløb, der skal tilbagebetales, således at der sikres budgetgennemsigtighed samtidig med, at kontrollen med de pågældende mængder og skyldige beløb lettes.

6. Direkte fradrag er ganske vist en form for samtidig tilbagebetaling, men der sondres ikke mellem de to transaktioner, og den nødvendige gennemsigtighed sikres derfor ikke.

7. Der bør fastsættes bestemmelser om særskilt kontering, enten under en udgiftspost eller under en indtægtspost efter samme fremgangsmåde som for omkostninger i forbindelse med opkrævning af de traditionelle egne indtægter.

8. Bruttoprincippet bør efter Rettens opfattelse altid overholdes, og den vil derfor foretrække, at tilbagebetalingen opføres som en udgift (i budgettet findes der i øvrigt en post »tilbagebetalinger til Portugal«, for så vidt angår momsindtægter). Den mener imidlertid ikke, at det vil være i strid med bruttoprincippet, at de pågældende beløb opføres under en post vedrørende negative indtægter. I modsætning til fradraget af opkrævningsomkostningerne [5] — Retten har i pkt. 1.5 i Årsberetningen for Regnskabsåret 1989 påtalt regnskabsføringen heraf — er der ikke her tale om en transaktion, der reelt er en tilbagebetaling af udgifter, men om en egen indtægt, som Fællesskabet giver afkald på.

---

(1) Dok. KOM(90) 599, endelig udg.

(2) I henhold til artikel 233-345, artikel 210, stk. 3, og artikel 213, i tiltrædelsesakten vedrørende Republikken Portugal.

(3) I henhold til artikel 309-341 i tiltrædelsesakten vedrørende Republikken Portugal.

(4) Omhandlet i artikel 9 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989, EFT L 155 af 7. 6. 1989.

(5) I overensstemmelse med artikel 10 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 af 29. maj 1989, EFT L 155 af 7. 6. 1989.

9. Retten går derfor ind for, at tilbagebetalingen regnskabsføres under indtægter, men under en særskilt budgetpost.

Bemærkninger om indførselsloftet og kontrollen

10. Retten foreslår, at det i beslutningens artikel 1 præciseres, at det drejer sig om 400 000 tons, og at udtrykket »leverancer« ændres til »indførsler«. Mens der i finansieringsoversigten er fastsat et loft på 400 000 tons pr. år, er ordlyden i artikel 1, hvor der henvises til tidsrummet »den 1. januar 1991 til den 31. december 1992«, uklar med hensyn til, hvilket tidsrum det pågældende loft gælder for. Under henvisning til artikel 372 og i overensstemmelse med almindelig toldterminologi bør udtrykket »indførsler« foretrækkes frem for »leverancer«.

11. Den kontrol, der er omhandlet i artikel 3 i forslaget til beslutning, vedrører kun overholdelsen af grænsen på 400 000 tons. Der bør også fastsættes bestemmelser om kontrol med beregningen af det faktiske beløb, der skal tilbagebetales.

Vedtaget af Revisionsretten på mødet den 21. februar 1991.

På Revisionsrettens vegne
Aldo ANGIOI
Formand